

In en Om het Humanistisch Verbond

Mededelingen voor de leden / no. 1

Goede wensen zijn niet voldoende

De gewoonte getrouw hebben we bij het begin van 1960 onze verwanten, vrienden en bekenden het allerbeste toegewenst. Dat is dan ook wel het minste wat we kunnen doen en het verplicht tot niets. Ook voor onszelf hopen we er natuurlijk het beste van, en als we niet al te onbescheiden zijn en geen onredelijke dingen eisen bestaat er nog wel een goede kans, dat we er iets van verwezenlijkt zullen zien.

Maar met die goede wensen alleen komen we er niet. We weten allemaal wel, dat, al speelt er de factor geluk altijd een woordje mee, er een heleboel inspanning nodig is om wat te bereiken. Daar kunnen onze bestuurders en actieve leden van meepraten, die heel wat van hun vrije tijd gebruiken om onze gemeenschappen in stand te houden en uit te breiden.

Een organisatie als de onze is een dynamisch geheel. Het is beslist niet zo, dat het allemaal van zelf loopt en we met tevredenheid op hetgeen bereikt is kunnen terugzien, om met een zucht van verlichting de benen op een stoel te leggen. Wie iets langer meeloopt weet, dat zich voortdurend nieuwe vraagstukken aandienen, die om een oplossing vragen, dat het werkterrein zich uitbreidt en dat ons taken worden opgelegd, die we, hoe gebrekkig dikwijls ook, te lijf moeten.

Tot op heden zijn we daar heel behoorlijk in geslaagd en de buitenstaander, die eens de moeite neemt om op de hoogte te komen van wat dat Verbond nu wel allemaal doet, vraagt wat dat Verbond nu wel allemaal doet, met zo weizich af, hoe zoiets in zo korte tijd, met zo weinig mensen en beperkte middelen is tot stand gebracht. Maar ook de leden, die niet in de gelegenheid zijn regelmatig in de keuken rond te kijken, staan wel eens verbluft te kijken als ze de gaten krijgen hoe groot het arbeidsterrein in de gaten krijgen is dat we in die ruim dertien jaar zijn geworden is dat we in die ruim dertien jaar zijn gaan bestrijken.

Dat is niet vanzelf gegaan, integendeel. En dat is ook niet zo, dat plotseling op spectaculairheid is ook niet zo, dat gebracht wordt. Zelfs een re wijze iets tot stand gebracht wordt. Zelfs een re wijze iets tot stand gebracht wordt. Zelfs een re wijze iets tot stand gebracht wordt.

tot een groep van bijna 25.000 leden, is, om het zo te zeggen, met stukjes en beetjes bij elkaar gebracht. Daar zijn mensen weken en maanden voor op stap geweest, al is er natuurlijk in de eerste maanden wel een behoorlijk getal spontane aanmeldingen genoteerd.

Men kan wel iets wensen, en dat gaat meestal vooraf aan alle activiteit. Maar als men er in Leiden nu eindelijk in geslaagd is een bureau voor levens- en gezinsmoeilijkheden te stichten, is daar een enorme hoop werk voor verzet om de lang gekoesterde wens te verwerkelijken. En datzelfde geldt in meerdere of mindere mate, op elk gebied van menselijke activiteit en op die manier zijn we bezig vorm te geven aan datgene wat ons bezielt. Niet met de bedoeling om de bewondering en de afgunst van anderen op te wekken, al mogen we af en toe best eens met enige trots er naar kijken, maar omdat het nu eenmaal gedaan moest worden, om de eenvoudige reden dat als wij het niet doen, het niet gebeurt.

Laten we zo af en toe, ook als we het niet zo duidelijk zien, nog maar eens nalezen, wat in de Nieuwjaarsbrief van het hoofdbestuur staat:

„De mens, die door het humanisme wordt aangeraakt, aanvaardt de verantwoordelijkheid, waarvoor het leven hem stelt. Er is werk dat gedaan moet worden en dat op onze weg ligt, waaraan we ons niet onttrekken kunnen; er zijn mensen die iets van ons verwachten; we mogen hen niet teleurstellen. We moeten helpen waar we kunnen en zoveel we kunnen. Dan is ons humanisme een bron van bezieling en vernieuwing van de maatschappij. Een bron van kracht en vreugde voor onszelf. Een uitgangspunt voor hen die aanvaarden wat het leven brengt, als vrij, verantwoordelijke en scheppende mensen.”

We zijn dankbaar voor alle goede wensen, die het Verbond dit jaar vergezellen. Uw hulp is nodig, om die wensen tot werkelijkheid te maken.

Th. P.

Humanistische luisterkring het woord van de week

Alle leden van de Luisterkring, en dat zijn er al bijna 25.000, kregen een nummer van het Woord van de Week van 3 januari toegezonden. Dat nummer bevatte een persoonlijke oproep van voorzitter van Praag, de Nieuwjaarsbrief van het hoofdbestuur, en een historisch overzicht over het ontstaan en de groei van de Luisterkring.

Aan alle hoogleraren en letterkundigen in Nederland is een verzoek uitgegaan, om adhesie te willen betuigen met de eis om eigen zendtijd voor de humanisten. Niet minder dan een kwart van hen gaven hieraan gevolg.

De gemeenschap Almelo van het Verbond is bezig een intensieve actie onder de buitenkerkelijken te voeren. Het eerste resultaat waren 40 nieuwe leden voor de Luisterkring.

Uit Wellington, Nieuw-Zeeland kwam een aanmelding van een Nederlandse emigrant. Ook daar slaat de actie dus aan.

In het Tehuis voor alleenstaande blinden te Wolfheze heeft een inwoner (niet-lid van het Verbond) twaalf inwoners lid van de Luisterkring gemaakt.

Op verzoek van de Radioraad hebben een aantal hoofdbestuurders van het Verbond in een vergadering van de Raad een uiteenzetting gegeven over het georganiseerde humanisme en de gronden, waarop eigen zendtijd geëist wordt.

In de Tweede Kamer heeft staatssecretaris Scholten verklaard, dat z.i. de humanisten niet in aanmerking komen voor zendtijd op dezelfde wijze als de kerkgenootschappen en dat ze maar een eigen omroeporganisatie moeten stichten.

Ieder lid van de Luisterkring kan door bijbetaling van slechts f 3,- per jaar zich abonneren op Het woord van de Week. Proefnummers kunnen worden aangevraagd bij de administratie, Oudegracht 152 te Utrecht.

Humanisme in Afrika

The Humanist, het blad van de American Humanist Association, bevat in zijn juli-augustusnummer een artikel van Lloyd en Mary Morain, bekende figuren in de humanistische wereld, die het een en ander vertellen van hun reis door Afrika. In Nigeria, zo vertellen zij, staat de Mayflower-school. Het hoofd daarvan, Tai-Solarin, is humanist. Deze Tai-Solarin vertelde hoe hij in 1944 als student naar Engeland was gekomen en daar volkomen in verwarring was gebracht door het voor hem eerst onbegrijpelijk verschijnsel, dat de Engelsen weinig belangstelling tonen voor godsdienst en kerkgang en tegelijk behoorlijke mensen kunnen zijn. Daarover is hij gaan nadenken. Hij werd humanist en stichtte van zijn eigen spaargeld, zonder enige steun van de regering of missie, een school waar kinderen van allerlei godsdienst op kunnen gaan en in hun eigen richting worden gerespecteerd. Iedereen dacht dat het experiment zou mislukken, maar de school die in 1956 werd opgericht, heeft nu al 300 leerlingen. Men wil gedegen onderwijs combineren met opvoeding tot persoonlijkheid.

Er is in Nigeria ook een humanistische vereniging, die toelating heeft verzocht tot de humanistische Internationale (I.H.E.U.).

Humanistische Jongeren Gemeenschap

De vorige maand hebben we melding gemaakt van de reorganisatie-plannen van de H.J.G. Inmiddels heeft de buitengewone algemene vergadering plaats gehad, die hierover een beslissing moest nemen en zijn de plannen aangenomen. Dat betekent,

- dat de verhouding met het Verbond ongewijzigd blijft,
- er ook geen wijzigingen komen in de leeftijdsgrenzen,
- de Libertijn vervangen wordt door een mededelingenblad,

- het hoofdbestuur uit drie personen zal bestaan, dat
- wordt bijgestaan door een raad van voorzitters,
- algemene leden betalen de normale Verbonds-contributie.

In de loop van het jaar zal er ongetwijfeld wel eens gelegenheid zijn om de resultaten van de nieuwe werkwijze te beoordelen, waarvan ongetwijfeld een grotere efficiëntie verwacht mag worden. Misschien heeft de HJG er zelf ook nog wel iets over te zeggen.

Steunfonds Praktisch Humanisme

Laat ons beginnen met vermelding van de ontvangsten in december 1959.

G. I. L. te L. f 4,50; A. S. te Z. f 5,-; G. D. te H. f 5,-; Gem. H.V. te Z. f 5,-; C. P. te A. f 15,-; Gem. H.V. te D. f 25,-; J. H. v. W. f 10,-; Gem. H.V. te B. f 25,-; E. V.-N. f 3,-; K. de B. te H. f 10,-; D. H.-M. te B. f 5,-; J. B. te L. f 50,-; F. K. M. te B. f 10,-; A. T. te H. f 10,-; S. A. E. te H. f 5,-; S. L. L. te E. f 12,-; G. R. v. D. te H. f 2.000,-; G. M.-S. te O. f 1,-; D. C. H. C. v. R.-W. te A. f 6,-; E. v. d. H. te H. f 9,-; S. M. te H. f 10,-; S. W. H.-K. te H. f 10,-; H. A. M. te A. f 20,-; Gem. H. V. te L. f 40,-; H. M. D. te R. f 5,-; W. J. B. te G. f 5,-; H. G. S.-M. te R. f 10,-; Gem. H.V. te R. f 13,15; Gem. H.V. te D. f 25,-; Gem. H.V. te M. f 34,-; H. J. B. te A. f 30,-; A. R. te A. f 20,-; C. M. V. te A. f 5,-; A. M. T. te M. f 5,-; C. E. M.-S. te A. f 5,-; A. C. H. te O. f 10,-; P. A. K. te T. f 5,-; W. H. v. L. f 100,-; E. R. P. te H. f 2.000,-; R. A. J. te O. f 10,-; Gem. H.V. te D. f 23,80; J. H. v. d. L. te A. f 2,50; W. K. te K. f 25,-.

Hiermede is het totaal aan ontvangsten voor 1959 gekomen op f 26.648,70. Aan het Humanistisch Verbond kon worden overgemaakt f 26.000,-.

Aan onkosten had het Steunfonds over 1959 f 31,06 aan bankkosten en f 95,95 voor het secretariaat enz. Het jaar 1960 begon met een saldo van f 521,69.

Dat zijn nuchtere cijfers, maar zij rechtvaardigen een gevoel van grote dankbaarheid. Menigeen buiten de rijen van het Verbond twijfelt aan de offerbereidheid van die humanisten. Daarop past slechts één antwoord: metterdaad laten zien dat zij zich vergissen.

Hartelijk dank aan allen die een bijdrage stuurden. Zij kunnen ervan verzekerd zijn dat ook in 1960 hun steun hogelijk zal worden gewaardeerd. Hun voorbeeld in 1959 zal bovendien vele anderen in 1960 prikkelen tot het brengen van een offer.

Het Steunfonds is in 1959 goed begonnen. In 1960 hoort u er meer van.

Voor hen die niet kunnen wachten vermelden we tot slot dat zij hun bijdragen kunnen storten op

Postrekening 14632 van de Hollandsche Bank-Unie N.V., Den Haag, t.g.v. Steunfonds Praktisch Humanisme.

Zomerkampen 1960 van de Buitenwerkcommissie van het Humanistisch Verbond:

Familiekampen

„De Ark” – Nunspeet:

4 familiekampen in de weken van:
23 t/m 30 juli
30 juli t/m 6 augustus
6 aug. t/m 13 augustus
13 aug. t/m 20 augustus

Prijzen volwassenen f 49,50
Kinderen 6 t/m 10 jaar f 40,-
Kinderen 0 t/m 5 jaar f 28,50
De leiding zal nog nader bekend worden gemaakt.

Zeilkamp

Zie hiervoor afzonderlijke mededeling elders in dit blad.

Kinderkampen

Voor kinderen van 10 t/m 12 jaar wordt een kinderkamp gehouden van 13 t/m 20 augustus a.s. Prijs f 39,50 per week, incl. f 2,- zakgeld.

De kinderen van 12 t/m 15 jaar (beslist niet ouder) kunnen naar een tentenkamp op Texel en wel van 10 t/m 20 augustus a.s. Prijs voor 10 dagen f 47,50.

Aanmeldingen en correspondentie over alle kampen van de buitenwerkcommissie te richten aan: Centraal bureau - Humanistisch Verbond, Oudegracht 152, Utrecht. Tel. 030-10163. Postrekening 304.960.

a. Het Paaskamp

Van donderdag 14 april, 18.00 uur tot en met maandag 18 april (na diner) wordt het Paaskamp gehouden. Prijs volwassenen f 30,-. Kinderen f 20,-. Indien men voor het diner op 14 april niet aanwezig kan zijn wordt (indien dit vooraf is besproken) f 2,- in mindering gebracht.

Andere afwijkingen kunnen niet worden toegestaan. De leiding wordt nog nader bekendgemaakt.

b. Het Pinksterkamp

Hierover worden nog nadere mededelingen verstrekt.

c. Kinderkamp

Dit kamp wordt gehouden in het jeugdgebied van „De Ark” en wel in de week van 13 t/m 20 augustus. Prijs f 36,- per persoon. Leeftijd 7 t/m 12 jaar. Verdere gegevens volgen nog.

d. Bejaardenkampen

Van 21 mei t/m 28 mei en van 28 mei t/m 4 juni is de Ark gereserveerd voor de bejaarden. Prijs f 38,50 per week.

e. Pensionweken

In juni en de eerste helft van juli is het mogelijk zijn vakantie in de Ark door te brengen. Pensionprijs volwassenen f 42,-
kinderen 6 t/m 10 jaar f 32,-
kinderen 0 t/m 5 jaar f 26,-

Aanvragen en meldingen over de onder a t/m e genoemde kampen te richten aan het Vakantie- en conferentieoord „de Ark”, Belvédèrelaan 14, Nunspeet.

N.B. Op de Ark is geen bedieningsgeld verschuldigd.

Steunfonds Praktisch Humanisme

Begin 1960 met een goede daad.

U weet toch, dat per jaar honderden mensen (leden en niet-leden) aan het Humanistisch Verbond steun vragen in hun geestelijke moeilijkheden? Het Steunfonds stelt zich ten doel dit werk financieel mogelijk te maken.

Stort uw bijdrage op postrekening 14632, Hollandsche Bank-Unie, N.V. Den Haag ten name van Steunfonds Praktisch Humanisme.

Stichting Erasmushuis

Per 1 januari 1960 zijn aflosbaar van de 4% Obligatielening (trekking door notaris Hommes) de volgende

Obligaties:

nr. 130, 127, 46, 7, 41, 12, 10, 140, 74, 211, 113, 200, 261, 151, 183.

Coupon nr. 2 is per 1 januari 1960 betaalbaar, ad. f 4,- en ad. f 0,40.

De betreffende stukken kunnen aangetekend worden gezonden aan de penningmeester A. Schuur, te Utrecht, Dickenslaan 24-I met opgave van giro- of bankrekening, of ingewisseld worden bij de N.V. Twentsche Bank te Utrecht.

Bij de penningmeester zijn Obligaties ad. 4% verkrijgbaar van f 100,- en f 10,-.

Een financieel verslag is t.z.t. voor de Obligatiehouders op verzoek verkrijgbaar.

Opbouwfonds

Vijfde verantwoording over 1959 over de maanden november en december 1959.

A. H. de K. te B. f 20,-, A. H. te A. f 10,-,

Drukkerij A. te D.H. f 10,-, S. D. te G. f 100,-, H. L. te D. f 50,-, J. R. van D. te D.H. f 250,-, E. J. K. te D.H. f 210,-, M. W. N. te B. f 25,-, N.V. I. sch.h. te A. f 50,-, M. M. te A. f 500,-, N.V. W. S. te A. f 50,-, C. B. te A. f 25,-, A. v. d. B. te A. f 100,-, J. H. S. te B. f 30,-, P. L. te M. f 25,-, A. H. van R. te B. f 15,-, J. S. te Z. f 10,-, W. H. te D. H. f 100,-, A. H. M. te V. f 30,-, J. H. v. d. L. te A. f 2,-, St. Hulpf. te Z. f 500,-, D. W. S. te H. f 400,-, E. Th. W. te A. f 5,-, Th. W. van E. te W. f 100,-, R. M. B. te H. f 25,-, N. van V. te G. f 25,-, N. de S. te G. f 7,50, A. J. B. te E. f 100,-, M. J. W. te A. f 400,-, H. J. B. te A. f 30,-, A. R. te A. f 10,-, W. C. K. te A. f 1030,-, P. W. S. te H. f 10,-, P. J. de K. te R. f 25,-, B. J. C. d. T. v. D. te B. f 10,-, M. P. S. te A. f 1500,-, C. H. S. te H. f 322,59, S. D. te D. f 25,-, J. v. d. L. te A. f 3,-, P. M. H. S. te A. f 3,50, J. E. T. te A. f 2,50, G. de J. v. E. te C. f 5,-.

Volgens vorige verantwoording f 7128,10 bij f 6151,09. Totaal f 13.279,19.

Garantiefonds uitbreiding Geestelijke verzorging t/m 31 december 1959 f 16.000,-, bestaande uit:

Vorige opgave	f 1000,-
B. J. M. te A.	f 5000,-
W. R. te A.	f 10000,-
	f 16000,-

Zeilkamp in Friesland

In „In en Om” van 21 december l.l. maakten wij reeds melding van de plannen van de buitenwerkcommissie m.b.t. het zeilkamp in Friesland. Wij kunnen u thans nog geen definitieve mededelingen doen, maar wel enige aanvullingen geven.

In de eerste plaats dat er een kookster aanwezig zal zijn. Dit houdt in, dat door de deelnemers alleen moet worden gezorgd voor het omwassen en het opmaken van de bedden. Deken zijn aanwezig, zodat alleen lakens moeten worden meegebracht.

Het kamp wordt gehouden van 23 juli t/m 6 augustus. Prijs ± f 55,- p.p. incl. huur boten.

Zo er ervaren zeilers onder de aspirant deelnemers zijn, wordt men verzocht dit op te geven. Ook zij die willen vissen verzoeken wij dit te willen vermelden. Er zal dan voor roeiboten worden gezorgd.

Zij die deel willen nemen dienen zich zeer spoedig op te geven. Vóór 31 januari moet door ons worden beslist of het kamp doorgaat, i.v.m. de reservering. Adres: Hum. Verbond, Oudegracht 152, Utrecht.

Eigen stijl?

Hebben wij, humanisten, een eigen stijl in onze bijeenkomsten en in ons leven? In het onderstaande hebben we gepoogd enkele gedachten over deze vraag te formuleren.

Van vele kanten wordt de aandacht gevestigd op het eigen gezicht van het Humanistisch Verbond. Het geeft in onze maatschappij, die zo is doortrokken van christelijk denken en christelijke vormen een eigen weg aan, waarlangs zij, die zich om welke reden ook van de kerk afwenden, hun levensinrichting kunnen leiden. Juist door dit eigen geluid is het voor ons mogelijk in de Nederlandse samenleving te zijn, wie we willen zijn, namelijk buitenkerkelijken met een humanistische levensovertuiging. Van kerkelijke zijde is men er ten volle van doordrongen, dat het Humanisme levende realiteit is. Dit is bereikt mede dankzij de organisatorische samenbundeling van krachten in ons Verbond.

Levensstijl

Heeft de Kerk een bepaald stempel gedrukt op onze maatschappij door de vormen waarin zij haar uitingen heeft ingekleed en heeft de kerkelijke mens zijn leven bepaalde – soms uiterlijke – vormen gegeven juist onder invloed van zijn Kerk, hoe staat het in dit opzicht met de humanist? Wij dienen hierbij goed in het oog te houden, dat wij bewust geen „vervanging” van de kerk willen zijn, in die zin, dat wij koste wat de kost voor de kerkelijke vormen andere in de plaats willen stellen. Daar staat tegenover, dat van oudsher vrijwel iedereen er behoefte aan heeft, dat hetgeen hem ten diepste beroert op een of andere wijze in concrete vorm tot uiting komt. Deze behoefte doet zich sterk gevoelen bij grote momenten als geboorte, huwelijk, dood. Maar ook daarnaast wordt dikwijls gezocht naar een wijze, waarom men gemeenschappelijk van zijn diepste levensovertuiging blijf kan geven.

In de Kerk kent men een bepaalde orde van de dienst, groet en zegen, gezangen, gebed, prediking. Er is daar een bepaalde vormgeving, waar binnen men zich opgenomen kan voelen in het grote geheel. Andere mensengroepen geven op andere wijze uitdrukking aan hun denken, voelen en beleven. Dat gebeurt, algemeen gezegd, door plechtigheden, feesten en symbolen.

Behoeftes

Een humanist zal er bepaald geen behoefte aan hebben uit te gaan van de kerkelijke vormen en

Waarvoor wordt uw bijdrage gebruikt?

Van elke gulden, die aan contributie ontvangen wordt, gaat:

37½ cent naar uw gemeenschap voor

5 cent naar het gewest voor

25 cent naar de sector Geestelijke Verzorging voor

15 cent naar het administratieve apparaat voor

9 cent naar de algemene organisatie voor

4½ cent naar propaganda en publiciteit voor

3 cent naar Socrates enz. voor

1 cent naar steun voor

De begroting voor 1959 wijst een tekort aan van f 24.000,-, die uit vrijwillige bijdragen gedekt moet worden. Veel werk moet blijven liggen, omdat de middelen en mankracht ervoor ontbreken.

Uw geld wordt goed besteed en zuinig beheerd.

gebruiken, om aan de hand daarvan een humanistisch ritueel op te stellen. Toch kan men zich afvragen of het in ons Verbond niet te zeer tot de goede toon behoort, dat men, sprekend over de Kerk, blijf geeft van een geprikkelde stemming en iedere heenwijzing naar wat de Kerk doet als principieel ongewenst van de hand wijst.

Schuilt hierin niet ook een element van gebrek aan durf om een eigen gezicht, een positieve houding te tonen? Met een negatieve houding tegenover al wat Kerk is komen we beslist niet verder.

Vergadering

Met name onze bijeenkomsten bieden heel weinig sfeer en stijl. Te dikwijls vindt de bijeenkomst in een kale van iedere inspiratie gespeende ruimte plaats. Het karakter van het samenzijn is bijna steeds een kil vergaderachtig bij elkaar zitten. Stel u eens voor, dat iemand, die nog nooit iets van ons Verbond heeft gehoord een onzer bijeenkomsten bijwoont. Zou zo iemand het gevoel hebben een samenkomst van humanisten te hebben bezocht (mag men zeggen: „beleefd”)? Ten hoogste uit hetgeen ge- en besproken is kan hij dat hebben opge- maakt.

Nuchter

Het siert in het algemeen een mens, wanneer hij probeert de dingen nuchter te zien. Maar zijn wij in onze samenkomsten niet wat te nuchter ingesteld? Is er inderdaad geen andere mogelijkheid, dan bij elkaar gaan zitten, de sprekers aanhoren, eventueel vragen stellen en naar huis gaan? Steekt daarin (zeker wanneer het gesprokene ons niet erg heeft gepakt) een stuk beleving van de humanistische levensovertuiging? Moeten wij zo bevreesd zijn dingen te doen, die in de kerken misschien ook worden gedaan, enkel en alleen omdat ze daar ook voorkomen?

bijeenkomsten, vergaderingen, scholing, gemeenschapsorgaan, propaganda, ziekenbezoek, enz., conferenties, kaderscholing, opleiding, studiedagen, land- en familiedagen enz.,

verzorging van gedetineerden (in 1959 ruim 800 gevallen in 40 inrichtingen);

contacten met arbeiders in 20 kampen;

bezoek in 25 plaatsen aan ziekenhuizen en sanatoria; hulp aan gerepatrieerden;

steun door middel van plaatselijke raadslieden en bureaus;

opleiding en contact met meer dan 80 vrijwillige raadslieden;

conferenties en scholing;

de gehele administratie en correspondentie;

verzorging van alle uitgaven, brochures, rapporten en documentatie;

beheer conferentieoord;

salarissen personeel enz.;

bestuur, kaderscholing, conferenties, steun aan gemeenschappen en gewesten, congres, commissies, internationale contacten, enz.;

uitgave Mens en Wereld, In en Om, Kader, Woord van de Week, propaganda, demonstraties, public relations;

wetenschappelijke en culturele arbeid, leerstoel, Rekenschap, zomerschool, landdagen enz.;

jongeren, Stichting Mens en Wereld, Bureaus voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden enz.

Mogen wij onze bijeenkomsten niet omluisteren met gepaste, tot bezinning brengende muziek? Mogen wij in gezelschap van elkaar niet eens stil zijn, ieder met zijn gedachten; mag er niet een bezinnend woord – geen stichtheid! – worden gesproken door een voorzitter, of wie daarvoor wordt aangewezen? Mogen wij ons niet een bepaalde gang van de bijeenkomst vormen, waar meer sfeer van uitgaat, dan van een kille, zakelijke vergadering?

Te veel wordt in onze bijeenkomsten alleen een beroep gedaan op het verstand; het gevoel, het religieuze gevoel, dat onder humanisten meer voorkomt, dan men soms wel denkt, krijgt te weinig waar het recht op heeft.

Eigen gezicht

Pas wanneer wij er in slagen een bepaalde, ons aanvaardbare stijl in onze bijeenkomsten te brengen, er in te leggen ook in de uiterlijkheden, dat wij als humanisten een gemeenschappelijke levensovertuiging hebben zal onze bezoeker – zie boven – een indruk van ons eigen gezicht kunnen krijgen; en dan zal pas werkelijk van een eigen gezicht sprake zijn!

Ons Verbond bestaat nog niet zo lang, daarin ligt een van de redenen, waarom wij nog zo weinig „stijl” hebben. Het vormen van een eigen stijl is evenwel geen zaak van het Hoofdbestuur en de Gemeenschapsbesturen alleen, integendeel van ons allen. Wij vormen het Verbond, aan ons de taak, een eigen vorm aan ons Verbondsteden te geven.

In het bovenstaande zijn enkele gedachten geformuleerd over de stijl in onze bijeenkomsten, wellicht hebt u hierover een geheel andere mening. Houd die niet voor u zelf, schrijf ons er over, wij kunnen dan met elkaar in ons blad trachten nieuwe wegen te vinden. Sch.

(overgenomen uit „Binding” orgaan van het gewest Zuid-Holland-Zuid)

Nieuws uit de gemeenschappen

De behoefte, om aan het eind van het jaar kerstbijeenkomsten, of oudejaarsvieringen te houden, neemt elk jaar toe. Ook nu weer ontvingen wij van een hele reeks gemeenschappen aankondigingen, waarbij er waren die complete etentjes serveerden. *Groningen* had Thomasvaer en Pieternel uitgenodigd, in *Enschede* deden ze het zo onder elkaar met een spelletje en een dansje, plus iets voor het verhemelte, *Voorburg* maakte een snelbuffet, *Utrecht* had een sneltekenaar en een goochelaar, enfin er was van alles wat. Dat zou je allemaal van die zwaartillende humanisten niet verwacht hebben.

In *Laren* werd ook dit keer weer onder de leden een inzameling gehouden voor de kerstpakketten, hopelijk met even groot succes als vorig jaar.

Almelo voelde meer voor een verrassing in ernstige stijl. Door een intensieve campagne voor de Luisterkring kon men nog voor het eind van het jaar aan *Utrecht* de namen van een veertigtal nieuwe leden opgeven met de belofte, dat er spoedig meer zouden volgen. Proficiat!

Den Haag hoopt dit jaar de plannen, om de stad in vier deelgemeenschappen te verdelen, te kunnen uitvoeren. Twee zijn al gesticht en als voor de anderen een bestuur is gevonden, start men ook daar. Natuurlijk blijft men in een federatie bijeen.

Ook *Amsterdam* is vanaf 1 januari gereorganiseerd. Daar bestonden al lang een aantal deelgemeenschappen, maar die gaan nu zelfstandig optreden met eigen congresverteenwoordiging enz. Ook hier stelt men echter prijs op nauwe samenwerking en het gemeenschappelijk organiseren van grotere bijeenkomsten.

Een zeer verheugend bericht komt uit *Leiden*, waar na maandenlange voorbereiding een bureau voor levens- en gezinsmoeilijkheden is opgericht, het vijfde in het land. Men beschikt over een volledig team van geschoolde krachten.

Het blad van *Zwolle* dat om onbekende redenen de *Brandaris* heet, is deze keer gewijd aan de noodzaak, door discussie en gesprek tot een humanistische kijk te komen. Het blijft niet bij deze platonische liefdesverklaring, er is ook een discussiegroep opgericht met grote plannen. Het orgaan is deze keer wel bijzonder levendig,

doordat enkele leden tegen een opvatting van de voorzitter van leer trekken. Natuurlijk heel gedege, maar grappig is wel, dat er nu nog meer aanvechtbare meningen zijn. Stof genoeg dus voor discussie.

Ook in *Emmen* spitten ze diep. Daar zijn ze nog niet klaar met het nozemprobleem. (Nergens trouwens). Er werd een contactavond voor gebruikt, die hopelijk niet de laatste is.

Beverwijk kan zich nu ook verheugen in het bezit van een plaatselijk geestelijk raadsvrouw (P.G.R.) die al vele leden heeft opgezocht. Ook *Leeuwarden* heeft nu een raadsman in het bestuur opgenomen, evenals *Rotterdam*, waar men op een instuifavond gelegenheid kan vinden in een hoekje eens een ernstig gesprek met deze functionaris (in dit geval ook een vrouw) te hebben. Als we ons niet vergissen, zullen er dit jaar nog meer komen.

Nieuwe-Niedorp/Winkel, voor wie het niet weet ergens in Noord-Holland, is geen grote gemeenschap maar iedereen kent iedereen, en dat heeft ook zijn bekoring. Ze willen daar toch proberen wat meer invloed te krijgen en daarom is men al begonnen de maandelijkse mededelingen in wat uitgebreider vorm en omvang te verspreiden.

In het maandblad van *Arnhem* krijgen de leden een standje. Ze komen te weinig, maar bovendien vergeten ze de data van de bijeenkomsten te noteren. Men heeft ze natuurlijk verwend en de mens, zelfs de humanistische, is een gemakzuchtig wezen.

Om de onderlinge verhoudingen eens wat te verduidelijken, gaan in *Amersfoort* de leden van *Humanitas* en het H.V. eens praten over overeenkomsten en verschillen. Onder de deskundige leiding van de heer Pols.

Een aardig idee heeft *Utrecht* door in het maandblad ook bijeenkomsten van de Vrije Gemeente en de Vrije Gedachte aan te kondigen. Er bestaan nog al wat raakpunten.

En tenslotte moet vermeld worden, dat zowel *Drachten* als *Meppel* in december met gepaste feestelijkheid hun tien-jarig bestaan vieren en allebei de algemeen voorzitter als feestredenaar in hun midden hadden.

Dat was het dan weer, en wie deze keer er niet in vermeld werd, moet maar het beste voor de volgende maal hopen. U weet het, we zijn altijd belust op nieuws.

Hoe zie ik vanuit mijn levenshouding de verwezenlijking van de democratische idee?

Op de studiedag van het Gewenst Utrecht, te houden op zaterdag 2 april 1960, van 3.30 uur 's middags tot ca. 10.15 uur 's avonds, zal dit onderwerp besproken worden.

Mr. A. Stempels, oud hoofdbestuurder van het Verbond, Ir. H. Hijmans, voorzitter van de gemeenschap Laren-Blaricum, en Prof. Dr. I. Samkalden, die geen lid van het Verbond is, hebben toegezegd het thema voor ons in te leiden, waarna de gebruikelijke sectievergaderingen en de algemene discussie zullen volgen, uiteraard onderbroken door een pauze voor het nuttigen van een zelfmeegebrachte broodmaaltijd.

Alhoewel het zeker niet de bedoeling is deze vraag uitsluitend van de politieke kant te bezien, heeft het bestuur gemeend inleiders van verschillende politieke inzichten uit te moeten nodigen, te weten een liberaal, een lid van de Partij van de Arbeid en iemand, die bewust a-politiek is; de laatste, Ir. Hijmans, zal zich bepalen tot de tegenstelling tussen democratie en politiek terwijl hij ook de democratische idee in het bedrijf zal bespreken. Prof. Samkalden zal het thema in zeer breed verband, nl. ten opzichte van de gehele samenleving, bezien. Alleen mr. Stempels zal zich bepalen tot de politiek.

In tegenstelling tot andere jaren zullen de Utrechtse leden ditmaal geen convocaties over de dag ontvangen. Wel zullen wij het volledige programma in de eerstvolgende „In en Om” vermelden.

Alhoewel de toegangsprijs nog niet is vastgesteld (exclusief consumpties zal deze echter ten hoogste enkele kwartjes zijn) stellen wij het op prijs indien degenen, die van plan zijn aan deze dag deel te nemen, dit thans reeds per briefkaart mededelen aan Mevrouw E. van Riet, Park Welgelegen 23, Driebergen. Wij kunnen de opkomst dan beter beoordelen en nagaan of het nodig is dat de bezoekers zich van te voren schriftelijk moeten opgeven. De plaatsruimte in het Erasmushuis is wel niet klein, maar toch zeker ook niet onbeperkt. Ook hierover volgen dus straks nog nadere mededelingen in „In en Om”.

Mochten er uit de verder afgelegen gemeenschappen leden zijn die logies in Utrecht wensen, dan willen wij hiervoor gaarne bemiddeling verlenen. Ook hiervoor thans reeds de voorlopige verzoeken aan Mevrouw van Riet.

Het Verbond en wij

Zolang het Hum. Verb. bestaat, hoort men klachten over de te hoge eisen, die sommige sprekers en schrijvers de leden van het Verbond stellen. Dat geeft te denken! Uiteraard kan de fout in twee richtingen gezocht worden. Bij de sprekers en bij de leden. In het algemeen hoort men vrijwel uitsluitend over de fout der sprekers discussiëren. Deze bestaat inderdaad wel eens. Het is uiterst moeilijk zich zo uit te drukken dat een ieder kan volgen en begrijpen wat men betoogt: deze moeilijkheid schuilt soms in de duisterheid en verwardheid van het betoog, maar ook wel eens in een gebrek aan technisch kunnen, terwijl tenslotte een gemis in sociaal contact kan bestaan. Verplaatst de spreker zich wel voldoende in de geestesgesteldheid van zijn gehoor?

Er wordt echter ook door ons publiek een fout begaan. De vergelijking met wat men in kerkelijke bladen leest leert dat men in die kringen zijn lezers allerm minst spaart. Een-

voudige boeren en arbeiders getroosten zich vaak eindeloos veel geduld en energie om hun „schrift” te bestuderen. Is men in onze kringen daar niet te bang voor? De bedoeling van het H.V. is toch mee te werken aan het vinden, uitdrukken en uitdragen van een levensbeschouwing, levensovertuiging, waaraan een mens houvast heeft, die hem verder brengt in zijn leven? En denkt men nu heus dat zo iets lukt zonder inspanning en energie, zonder geduld en bereidheid tot luisteren en overdenken van nieuwe, soms vreemde dingen?

Zijn wij daar niet te bang voor? Wat verwacht men eigenlijk? Dat het H.V. ons kant en klaar een levensbeschouwing of levensovertuiging zal opdissen, die in makkelijk verteerbare vorm ons binnen zeer korte tijd vrede met ons bestaan, aanvaarding van onze plaats in de wereld en omschrijving van de zin des levens zal bezorgen? Ik zal niet graag beweren dat wij vrede in ons leven kunnen verkrijgen door al-

leen maar gespannen te studeren of te werken; maar het is zeker ook niet zo dat we de inspanning en het waagstuk ooit zullen kunnen vermijden. Het accent zal dus zeker niet moeten liggen op wat makkelijk is, integendeel. Het lijkt me dat dit leidraad moet zijn bij het winterwerk dat ons wacht: in groter of kleiner verband zullen we met inzet van onze persoonlijkheid moeten proberen verder te komen met de opbouw van geestelijke inhouden. Dat is de taak en de functie van bezinningsbijeenkomsten, maar vooral ook van huiskamerbijeenkomsten, waar men bereid moet zijn zich in te spannen. Dit betekent werkelijk niet dat het alleen maar om moeilijke woorden of studie van ons vreemde vakgebieden gaat.

De vaak gehoorde kritiek dat het ons aan diepgang ontbreekt mogen wij zeker niet onoverdacht naast ons neerleggen!

V. W. D. Schenk

(uit „Binding” orgaan van gewest Zuid-Holland-Zuid.)